

Žalm 23, 1 – „Stopa spravedlnosti“ - Eva Kratochvílová, Teplice 13. 9. 2020

Pozdrav:

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách slovy apoštolskými:

Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit: (Žalm 28, 7-9)

7 Hospodin je síla má a štít můj, mé srdce v něj doufá. Pomoci jsem došel, proto v srdci jásám, svou písní mu budu vzdávat chválu.

8 Hospodin je síla svého lidu, spásná záštita svého pomazaného.

9 Zachraň svůj lid a žehnej dědictví svému, buď mu pastýřem a nes jej na ramenou věčně!

Píseň: 23

Modlitba:

Hospodine, náš Bože a Otče, děkujeme Ti, že se o nás staráš jako pastýř o své stádo. Děkujeme Ti, že se můžeme spolehnout na Tebe, na Tvou milost a lásky-plnou péči. Zvláště pak Tě chválíme za to, že si nám dal svého Syna. Děkujeme, že jsme Ti tak drazí, že nás nikdy nenecháváš napospas, ale staráš se o nás v časech i nečasech, smutku i radosti, bolestech i zdraví. Prosíme, veď nás i všechen svůj lid také dnes po Tvých stezkách, po stopách svého Syna, a dej, ať se tomu vedení nevzpíráme. Dej nám svého Ducha, abychom viděli všechny Tvé dary a všechno Tvé dílo pro nás v plné kráse a byli Ti z hloubky svých srdcí vděční. Ať je naším díkůvzdáním nejen tato chvíle, ale vše, cokoli mluvíme nebo děláme. Amen.

I. Čtení: (Jan 10, 11-18)

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsaná v evangeliu podle Jana, v 10 kapitole, od 11-18 verš.

11 Já jsem dobrý pastýř. Dobrý pastýř položí svůj život za ovce.

12 Ten, kdo není pastýř, kdo pracuje jen za mzdu a ovce nejsou jeho vlastní, opouští je a utíká, když vidí, že se blíží vlk. A vlk ovce trhá a rozhání.

13 Tomu, kdo je najat za mzdu, na nich nezáleží.

14 Já jsem dobrý pastýř; znám své ovce a ony znají mne,

15 tak jako mě zná Otec a já znám Otce. A svůj život dávám za ovce.

16 Mám i jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince. I ty musím přivést. Uslyší můj hlas a bude jedno stádo, jeden pastýř.

17 Proto mě Otec miluje, že dávám svůj život, abych jej opět přijal.

18 Nikdo mi ho nebere, ale já jej dávám sám od sebe. Mám moc svůj život dát a mám moc jej opět přijmout. Takový příkaz jsem přijal od svého Otce.

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: 473 A

Kázání: (Ž 23, 1-6)

Slova Písma Svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, jsou zapsaná v Žalmu 23, 1. Tam čteme:

1 Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek.

2 Dopřává mi odpočívání na travnatých nivách, vodí mě na klidná místa u vod,

3 naživu mě udržuje, stezkou spravedlnosti mě vede pro své jméno.

4 I když půjdu roklí šeré smrti, nebudu se bát ničeho zlého, vždyť se mnou jsi ty. Tvoje berla a tvá hůl mě potěšují.

5 Prostíráš mi stůl před zraky protivníků, hlavu mi olejem potíráš, kalich mi po okraj plníš.

6 Ano, dobrota a milosrdenství provázet mě budou všemi dny méhožití. Do Hospodinova domu se budu vracet do nejdelších časů.

Milí bratři a sestry.

oslovovat bohy nebo krále čestným titulem **pastýř** bylo i u sousedů Izraele dost běžné, i když skutečnými pastevcí hluboce pohrdali, byli spodinou společnosti. Každého přece musela upoutat vedoucí úloha pastýře, i to, jak jej stádo následuje a vůbec o tom nepřemýšlí. Když se tedy chtěla nějakému panovníkovi, nebo králi u sousedních národů Izraele vyjádřit **absolutní poslušnost**, ten obraz se hodil.

Ale žalmista si všímá toho obrazu trochu jinak: onu vedoucí úlohu svého Boha jistě vnímá také, ale převažuje něco jiného, totiž důraz na zcela osobně cílenou **pěči Boží**. Ne na to, jak úžasně a slepě pastýře to stádo následuje. **Hospodin – Pastýř** je tu v zásadě Ten, který se pořádně naběhá proto, aby Jeho ovečka měla vše potřebné. *Hospodin je můj pastýř, nemám nedostatek.*

Zdá se, že Žalm 23 původně v chrámě zpíval David a po něm každý davidovský král, aby vyznal, že i on, vůdce, pastýř, má nad sebou **Knížete pastýřů**. Že nikoli on, ale Hospodin garantuje na zemi **blahobyt a právo**. Že žádný král se ve skutečnosti neobejde bez Hospodinovy péče a bez Jeho směrování.

A po nich to smíme zpívat i my všichni, kteří věříme v Hospodina, ale nejsme králové. A také to můžeme vyznávat zcela osobně, protože **Bůh zná své ovce a volá je jménem**. Vola je k sobě. Volá je domu, do svého příbytku. Je to velmi osvobozující píseň, neboť **Ten, kdo nás má v ruce**, Ten, na kom jsme závislí, je přece Vysvoboditel z egyptského otroctví, také vysvoboditel od našich hříchů.

Do Ž23 se promítají všechny vysvoboditelské skutky, které Bůh pro svůj lid udělal:

- On se postaral o svůj lid na poušti, kde není vody. „**Vodíš mne na klidná místa u vod.**“
- Uvedl jej do odpočínutí, do země oplývající mlékem a medem. „**Dopřáváš mi odpočívat na travnatých nivách.**“
- Jak by na někoho ze svých mohl zapomenout? On nezapomíná, on se stará. „**Hospodin, je můj pastýř, nebudu mít nedostatek.**“

Obrazně řečeno, najde vždy svým ovčím **pastvu, vodu, odpočínutí**. Nemusíme se bát, že nebudeme zítra mít obživu, že se budeme bezcílně toulat světem, který se nám promění v ubíjející stereotypnost.

Nemusíme si myslet, že náš zítřek bude zajištěn jedine našim uměním tvrdě se prosadit, zviditelnit, přehrát konkurenci. Je to On, milující a mocný Bůh, který nám připravuje možnosti.

A On může učinit ještě víc, než jen najít bohatou pastvinu, když se po deštích zazelená trávou, jako to udělají pro své stádo skuteční pastevcí. On také tvoří místo k životu pro svůj lid. A proto můžeme vděčně vyznávat: Dnes se o mne dokonale stará Stvořitel nebe i země, zná se ke mně jako ke svému stvoření. A zítra i na věky tomu bude stejně. Když jsme si tímto jisti, máme velkou **svobodu**.

Sice to není svoboda k tomu, sedět se založenýma rukama a čekat, že nám všechno spadne s nebe a že Bůh udělá i to, co je na nás. Je to svoboda, která umožňuje netrávit celý svůj čas shromažďováním zásob pro příští dny, měsíce, léta. Můžeme se rozhlédnout po světě i jinak než jako po zdroji zisku. **Můžeme si dovolit úžas nad krásou stvoření i hluboké svazky s druhými lidmi**. Můžeme se ptát po vyšším cíli a naplnění svého života, hledat to, co je nad námi. Nebýt živi jen chlebem. Můžeme být i velkorysí, sdílet, co jsme dostali, neboť náš Pastýř bude i zítra stejně **dobrotivý a mocný**.

On se nejen stará o to, abychom neumřeli hladem a žízní, On se také stará o to, abychom nemuseli padnout únavou a neztratili směr. Tímto světem vede **stopa spravedlnosti**, kolej, kterou po sobě zanechala Boží moudrost. Kdo následuje tu stopu, nezabloudí. Sám Pán Ježíši, nám prošlapal cestu, zanechal stopu; On je Spravedlnost, jde před námi a Jeho šlépějí my můžeme následovat.

Proto Ježíš Kristus se jasně postavil do pozice tohoto Pastýře. Řekl velmi nahlas: „**Já jsem ten dobrý pastýř**“ Každý, kdo slyší ten hlas a následuje ho, patří mezi Jeho ovce a získává věčný život.

I když půjdu roklí šeré smrti, nebudu se bát zlého, vždyť se mnou jsi ty. Tvoje berla a tvá hůl mne potěšují. Cesta věřícího ovšem nevede jen tučnými pastvinami a poklidnými oázami. Jsou na ní i okamžiky utrpení, vyprahlosti, ohrožení. Je na ní dokonce i umírání. Ale i v těchto okamžicích, kdy se zdá, že si s námi **smrt zahrává**, jako kdybychom hráli šachy bez krále, nejsme sami. Je s námi náš Bůh, náš Král, náš Dobrý Pastýř. On nám i v této temnotě dává svou oporu a chrání nás.

Ten, kdo je s **Bohem ve vztahu**, kdo Jej umí oslovit, kdo Mu umí odpovídat, nemá proč se bát, nemám čeho se bát. Díky této jistotě tváří v tvář silám smrti je tento Žalm právem tak oblíben, protože život nekončí v propasti nicoty, ale že je i nyní provázen milujícím Bohem, který jej i skrze smrt dovede k cíli života.

Pán Ježíš Kristus, je Dobrý Pastýř, který nikdy neutekl od svého stáda, ale svou obětí mu prorazil cestu i skrze smrt a hrob. A touto cestou můžeme jít beze strachu, neboť On nás na ní střeží a dovede nás po ní až do plnosti svého království, **do příbytků u svého Otce**. Nemusíme se bát ničeho v celém tvorstvu, ani smrti, neboť nic z toho nás nemůže odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši.

Ž23 nekončí „*roklí šeré smrti*“. Pokračuje hostinou, plným stolem a radostí. Hospodin je nejen naším Pastýřem, ale také Hostitelem. On nás zve ke hostině, ano přímo k nebeské svatbě, kterou uchystal svému Synu. Sdílí s námi stůl a ukazuje, že proti nám nic nemá. Z opovržených, pronásledovaných, vysmívaných dělá hosty Krále králů a tak nám dává úžasnou důstojnost. Dává našemu životu radost a plnost, jakou si nedokáže připravit nikdo z těch, kdo se Bohu vysmívají a kdo od tohoto nebeského Hospodáře (Hospodina) nechtějí žádné milosti.

Dobrota a milosrdenství budou nás pronásledovat po všechny dny našehožití. Tak, jako se někomu pověsí na paty smečka ohařů a nepustí se, tak jako někoho jiného pronásleduje smůla, tak, jako po někom dalším neúnavně jedou nepřátelé, tak po tomto člověku ze Žalmu 23 jede dobrota a milosrdenství.

Nepustí se, lepí se mu na paty, neztratí jeho stopu za žádnou cenu. Žalm říká, že **Bůh se nám pověsil na paty** a neustoupí od toho, že právě dobrota a milosrdenství jsou Jeho vyvolené nástroje, jimiž s námi chce jednat. Dokonce, i když mu chceme utéct, i když se předním jako Adam a Eva chceme ukrýt, i když jej trápíme, i když nás vychovává zkouškami, vychovává nás jako Ten, který s námi cítí a chce nám prokázat dobrodiní.

A proto se chci do Jeho domu vracet do nejdelších časů. A proto chci v jeho domě přebývat navždy. K němu se smíme každý den vracet, protože jsme lidé, stále se **ztrácející a vracející**, jako ty ovce. Avšak v naději, že jednou do Jeho domu v nebi vstoupíme a už z něho neodejdeme. Amen

Rozloučení ze sestrou Evou Kratochvílovou:

Sestra Eva Kratochvílová se narodila jako druhé dítě dne 10. února 1928 do rodiny správce cukrovaru v Cerhenicích – Ladislava Mareše a jeho manželky Marie, obou aktivních členů velimského sboru. Skrze církve se seznámila v Humpolci s budoucím manželem Oldřichem, s kterým se přestěhovala do Teplic. Byl to ten nejhodnější a nejskromnější člověk na světě. Celý život až do poslední chvíle se starala hlavně o ostatní a pro druhé by se rozdala, bez ohledu na sebe. Nadevše milovala svou rodinu, a ta zase jí. Na její laskavost, lásku, péči a starostlivost nikdy nezapomeneme.

Modlitba za sestru Evu Kratochvílovou:

Pane, děkujeme Ti za všechno krásné a dobré, za všechnu lásku, péči a starostlivost, kterou jsme od Tebe přijímali skrze ruce naši maminky a babičky. Skrze její život jsi obohatil naše životy. Právě teď si to nejvíce uvědomujeme. Děkujeme Ti, že pomáhala všude, kde mohla pomoci, a že dovedla vnášet přívětivost a přátelství mezi lidi. Předáváme ji nyní do Tvých laskavých rukou. Přikryj ji rouchem svého milosrdenství, neboť jsi ji vykoupil. Nám pak dej, abychom včas, hluboce a opravdově hledali smysl a cíl svého vlastního života. Amen

Píseň: 636

Večeře Páně:

Vyznání vin:

Před Tebe předstupujeme, Bože a prosíme o odpuštění, že se přizpůsobujeme tomuto světu a zatemňujeme obzory, které ty svým příběhem spásy nám otevíráš. Hříchy naše nás jednou doženou, zkoušíme spálit mosty za sebou. Hříchy naše snad začneme litovat, protože je na sebe jeden vzal.

Nyní před tebou, svatý Bože vyznáváme:

1. Vyznáváme, že jsi věrný a spravedlivý Bůh. Že jsi Bůh-Otec, který poslal svého Syna Ježíše Krista, aby obnovil porušenou smlouvu. Že z moci milosti a záchrany jsi přemohl lidskou pýchu a nenávisť.
Jestliže tomu tak je, odpovězte: **VYZNÁVAM**.
2. Věříme, že Bůh posílá svého Ducha, aby naše žití otvíral k záchraně? Že tou jedinou záchranou je Ježíš Kristus – Syn Boží, který za naše hříchy položil svůj život na kříži. Věříme, že Jeho smrt je naším ziskem?
Jestliže tomu tak je, odpovězte: **VĚŘÍM**.
3. A jako ti, kdo se s důvěrou otevřeli uzdravující moci Ducha, nechme v nás působit léčivé dílo Boží, které přináší odpuštění v Kristu. Naše odpuštění toužíme přinášet i do našich vztahů mezi sebou a k lidem kolem sebe.
Jestliže tomu tak je, odpovězte: **ODPOUŠTÍM, s pomocí Boží**.

Slovo milosti:

Přijměte do svých srdcí slovo milosti:

A. Text: (Ef 1, 13-14)

13 V něm byla i vám, když jste uslyšeli slovo pravdy, evangelium o svém spasení, a uvěřili mu, vtisknuta pečeť zaslíbeného Ducha svatého

14 jako závdavek našeho dědictví na vykoupení těch, které si Bůh vydobyl k chvále své slávy.

B. Pozdrav pokoje: „Na znamení pokoje a odpuštění – si mezi sebou navzájem (bez podání ruky) jenom slovy přejme – **POKOJ TOBĚ**“.

C. Apoštolské vyznání víry:

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země.

I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Ponciem Pilátem, ukřižován umřel a pohřben jest, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé.

Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný. Amen.

Slova ustanovení: (1Kor 11, 23-26)

Poslyšte slova ustanovení svaté večeře Páně:

*„Já jsem přijal od Pána, co jsem vám také odevzdal: Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, vzal **chléb**, vzdal díky, lámal jej a řekl: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává; to čiňte na mou památku.“*

*Stejně vzal po večeři i **kalich** a řekl: „Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví; to čiňte, kdykoli budete pít, na mou památku.“ Kdykoli tedy jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde.“*

Epikléze (modlitba)

Bože náš a Otče, děkujeme Ti, žes nám dal svého Syna, i Svého Ducha. Děkujeme, že jsme Ti tak drazí, že nás nikdy nenecháváš napospas, ale že si položil svůj život, abychom my život měli a měli jej v hojnosti. Děkujeme Ti, že si se o nás popral se smrtí, a nezůstal v její moci, ale zvítězil. Děkujeme, že nám dáváš u sebe domov a že nás zveš k pravé, nepomíjející radosti. Děkujeme, že Ty sám si naším hostem, hostitelem i pokrmem již nyní, když slavíme Jeho svatou Večeři. Ať je naším díkůvzdáním nejen tato chvíle, ale všechno, cokoli mluvíme nebo děláme. Amen

Pozvání:

Pojďte, neboť vše je připraveno. Okuste a vizte, jak dobrý jest Pán. Kdo chcete, přijměte jeho pozvání, ať přicházíte odkudkoli. Ke stolu Kristovu jsou bez rozdílu církevní příslušnosti zváni všichni, kdo věří v jeho vykupitelské dílo.

Přijímání:

- *Veźměte a jezte to jest tělo mé, které se za vás vydává.*
- *Veźměte a pijte to jest kalich mé krve, která se prolévá za vás na odpuštění hříchů.*

Propouštění:

- A) *Ale v Kristu Ježíši jste se nyní vy, kdysi vzdálení, stali blízkými pro Kristovu prolitou krev. (Ef 2, 13)*
B) *Bud'me pravdiví v lásce, ať ve všem dorůstáme v Krista. On je hlava (Ef 4, 15)*

Děkovná modlitba:

Děkujeme, Pane náš, že nás i dnes vedeš po stopách Spravedlnosti, po stopách svého Syna, a dej, ať se tomu vedení nevzpíráme. Dej nám svého sv. Ducha, abychom viděli všechny Tvé dary a všechno Tvé dílo pro nás v plné kráse a byli Ti z hloubi svých srdcí vděční. Amen.

Píseň: 558

Ohlášky:

Přímluvná modlitba:

Prosíme tě, Bože o milost a milosrdenství. Za to, abychom si plně a vědomě uvědomovali to, co jsi pro nás udělal, když si za nás šel na kříž.

Prosíme tě, Bože za solidaritu a soucit s druhými lidmi, i navzájem mezi sebou. Ať můžeme být nablízku všem, kteří to potřebují. Ať k nim přistupujeme jako rovní mezi rovnými.

Prosíme tě, Pane za lidi, kteří svědčí o vlastní náboženské tradici a šíří ve světě lásku a odpuštění, protože zejména oni bývají terčem násilí.

Prosíme tě, Pane za lidi bez domova, za rozbité vztahy v rodinách, za násilí na dětech, abychom i mi byli pomocný, tak kde je nutné.

Prosíme tě, za chudé a hladové. Smutné a plačící. A také tě prosíme za moudrost pro nás, ať víme, kde je naše místo pro všechny potřebné.

A nakonec tě prosíme: ve všem, oč jsme tě žádali, nám ukazuj naši vlastní odpovědnost. Přijmi i tuto naši společnou modlitbu:

Otče náš, který jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Bud' vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé jest království i moc i sláva na věky. Amen

Posláni: (Židům 12, 20-21)

20 A Bůh pokoje, který pro krev stvrzující věčnou smlouvu vyvedl z mrtvých velikého pastýře ovcí, našeho Pána Ježíše,

21 nechť vás posílí ve všem dobrém, abyste plnili jeho vůli; on v nás působí to, co se mu líbí, skrze Ježíše Krista. Jemu bud' sláva na věky věků! Amen.

Požehnání: (Jan 14, 27)

Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí!

Píseň: 489